

LA PRIMAVERA AL CARRER

Des de començaments d'abril, els treballadors de la Vall d'Hebron, Bellvitge, Hospital del Mar, Hospital Clínic, etc.. tallaven, una setmana darrera l'altra, les rondes i altres vies principals de circulació urbana. Després del retall del 5% en els salaris, la restricció pressupostària que el Govern preparava era la porta a una transició del servei públic cap a l'empresa privada amb l'excusa de la crisi. Bona part de la ciutadania, que veia com el servei sanitari es degradava davant dels seus ulls, sentia que el problema també els concernia.

El 14 d'abril, convocades pels sindicats i per 80 entitats socials agrupades en la plataforma PROU RETALLADES, unes 20.000 persones, moltes d'elles treballadores de la sanitat i altres empreses públiques afectades per les tisorades, desbordaven la Plaça de Sant Jaume. Un mes més tard, el 14 de maig, 200 entitats van donar suport a una nova manifestació que va congrega prop de 200.000 persones a Barcelona i milers més a Lleida, Girona, Tarragona i altres localitats catalanes.

L'endemà, el 15 de maig, sortia a la llum, encapçalat per la joventut, un moviment d'indignació social contra l'espoli perpetrat per l'especulació financera i el sotmetiment de les institucions polítiques al poder econòmic. Els "Indignats" van mobilitzar 150.000 persones a 40 ciutats espanyoles; unes 15.000 a Catalunya i van propiciar d'immediat un procés creixent d'identificació de gran part de la ciutadania amb els seu postulats bàsics.

La convocatòria del 19 de juny va superar amb escreix la del 15M, que havia donat nom al moviment: 800.000 manifestants a 80 ciutats espanyoles; més de 200.000 només a la manifestació de Barcelona.

La reforma laboral, les tisorades als serveis públics i a les prestacions socials, la reforma de la negociació col·lectiva, la llei Òmnibus que prepara CIU, el pacte de l'euro... Potser aquesta primavera ha fet germinar les llavors d'un procés de mobilització capaç d'aturar les d'agressions als drets socials i a l'estat del benestar.

SUMARI

- LA MARXA D'EN CUNÍ AL GRUP GODÓ (PÀG. 2)
- TV3 I LA KALE BORROKA (PÀG. 2)
- L'EQUIP DELS MATINS A SETEMBRE (PÀG. 2)
- 100 TREBALLADORS MENYS A TVC (PÀG. 3)
- ACOMIADAMENTS ALS SERVEIS DE MENJADOR I NETEJA (PÀG. 3)
- 750 FIRMES LLIURADES A LA MÒNICA TERRIBAS (PÀG. 3)
- UN MILIÓ DE FIRMES A LES CORTS ESPANYOLES (PÀG. 4)
- LA "LLEI OMNIBUS" (PÀG. 4)
- QUAN ENS REBAIXARAN EL SOU? (PÀG. 4)
- L'ANA ROSA ESTÀ CONTENTA" PER MARAGDA GRATALLOPS (PÀG. 4)

EL GRUP GODÓ, LES SUBVENCIONS, 8 TV I LA MARXA D'EN CUNÍ

Són habituals les campanyes dels medis de comunicació privats contra la CCMA i el cost econòmic que li suposa a la Generalitat. Del que no es parla tant és de les subvencions que aquests mateixos medis privats, hostils a la televisió pública, reben a càrrec dels pressupostos públics. El grup Godó ha estat tradicionalment un dels més beneficiats per aquestes ajudes.

Malgrat l'important pèrdua d'ingressos que ha patit els últims anys, La Vanguardia ha llençat fa molt poc una edició en català del diari, que confia en finançar gràcies a les subvencions oficials que ja ha començat a rebre. L'any passat la premsa en català va obtenir 28 milions d'euros d'ajudes de la Generalitat, que comptava també amb una partida d'uns 70 milions per contactar publicitat institucional.

Fa tres anys, la televisió del grup de La Vanguardia: 8TV, "La privada de Catalunya" va rebre 900.000 euros en subvencions, dins un paquet global d'ajudes al grup Godó de 2,4 milions. Una part important d'aquests diners s'havia de destinar als informatius de la cadena. Tot i així, l'any següent, la empresa va acomiadar la meitat dels treballadors dels serveis informatius i va traspasar l'altre meitat a Mediapro per externalitzar la producció del seu informatiu diari.

Cuní, nou director d'informatius de 8TV

La marxa de Josep Cuní a 8TV, ha de suposar una revitalització dels serveis informatius de la cadena que aquest dirigirà. Amb quins pressupostos? Els ingressos per publicitat de 8TV han caigut des dels 2,9 milions d'euros del primer trimestre de l'any passat als 1,5 milions en el mateix període d'enguany, una davallada del 48%. Broadcaster facturava gairebé 2 milions d'euros l'any a TV3 pels "Matins".

El 2010, en l'àmbit audiovisual, l'empresa més beneficiada per les subvencions va ser també el grup Godó que va rebre 1,2 milions d'euros per finançar les seves empreses de radio i televisió. Però aquestes quantitats queden molt lluny dels més de 10 milions que, per tots els conceptes, va rebre l'any 2003, l'últim any de l'anterior etapa de govern de CIU.

TV3 I LA "KALE BORROKA"

Durant el bloqueig dels accessos al Parlament del 15 de juny, els manifestants cridaven: "televisió=manipulació" davant les càmeres del programa Els Matins de Josep Cuní. Els col·laboradors i tertulians del programa, com de costum més aplicats a persuadir que a informar, anaven comentant els aldarulls provocats per una part minoritària dels concentrats, i qualificant de violents al conjunt de manifestants i al propi moviment del 15M.

El mateix dia, les diferents edicions del telenotícies van centrar la informació en les agressions a alguns diputats, contrapuntades amb llargues i reiterades declaracions del President Mas i el Conseller Puig, comparant els Indignats amb la "Kale Borroka", qualificant-los de "guerrilla urbana" i, per moments, tractant el conflicte com si estiguéssim a les portes d'un aixecament insurreccional contra la democràcia. Va quedar ocult el motiu de la convocatòria davant el Parlament: el debat de pressupostos i les retallades que el Govern, amb el suport del PP, vol aplicar en drets i prestacions d'importància estratègica pel benestar social en temps de crisi.

Al setembre, s'haurà de completar el nou equip dels Matins, ara que Broadcaster/Cuní deixarà de participar en la producció del programa. Interpel·lada pel Comitè d'Empresa, la Direcció va manifestar que estava buscant una productora per contractar els treballadors que fessin falta a través seu. CC.OO. li vam indicar que això podia constituir una pràctica de prestamisme laboral i per tant denunciabla davant els tribunals, i que havien de ser treballadors amb contracte amb TV3 els que s'incorporessin al nou equip.

S'HAN PERDUT GAIREBÉ 100 LLOCS DE TREBALL A TV3

	CONTRACTE FIX	NO FIXOS	TOTAL TREBALLADORS
Juny 2010	1820	145	1965
Desembre 2010	1771	166	1937
Abril 2011	1761	107	1868

Segons les dades de Contractació, en l'últim any s'han perdut 97 llocs de treball a TV3. El 30 de juny de 2010 hi havia 1965 treballadors entre fixos (1820) i no fixos amb tot tipus de contracte (una mitjana mensual de 145). El 30 d'abril de 2011 hi ha 1868 treballadors entre fixos (1761) i no fixos amb tot tipus de contracte (mitjana de 107).

Cal tenir en compte que en aquest període s'han produït 59 baixes per jubilacions, prejubilacions i altres causes, que no s'han cobert, tret de comptades excepcions, i que la contractació eventual, interina o per obra s'ha reduït dràsticament.

La pèrdua de llocs de treball ja és pràcticament del 5% de treballadors. La xifra màgica de la retallada imposada pel govern.

La retallada de contractació ha estat centrada en la contractació per sessions, que s'ha reduït a la meitat i en la contractació per obra o servei, que ja és pràcticament residual (només hi ha 27 contractes per obra vigents a l'abril d'aquest any).

Això ha provocat l'acomiadament de companys amb una llarga trajectòria de contractació temporal. Fins a 22 treballadors ja han hagut de denunciar la contractes en frau de llei i reclamar la seva condició d'indefinitos. I, fins ara, els jutjats els estan donant la raó. Les sentències que s'han conegut són

totes favorables als treballadors, demostrant les irregularitats constants que s'han comès en la contractació temporal a TV3.

L'altra conseqüència de la retallada de contractació és l'externalització de la feina i la subcontractació. La retallada ha fet que parts estructurals de les nostres eines de treball, com el servei de manteniment del sistema digital de producció de continguts i emissió, estiguin en mans privades i que la subcontractació de productores per a tot tipus de programes s'hagi incrementat.

Enmig de la febre de destrucció d'ocupació que recorre el sector públic, continuem insistint en la consolidació dels llocs de treball estructurals coberts amb contractes precaris i sovint il·legals. Els possibles llocs a cobrir es xifren, com a mínim, en 80 places ocupades amb contractació temporal. A l'Assemblea de finals de juny hi van assistir uns 70 companys que estan en diferents situacions de temporalitat. Alguns encadenen contractes de tota mena des de fa anys i tots esperen que aquest procés d'estabilització els hi asseguri el lloc de treball. La clau per mantenir la plantilla, fixa i temporal, és la de mantenir la producció interna i assegurar una bossa de contractació amb aquells companys que ja tenen relació laboral amb TVC.

La direcció de SERUNION va acomiadar l'Angi, companya del servei de menjador. L'acomiadament ha estat reconegut com a impropedient per la pròpia direcció que al·legava motius econòmics. Per iniciativa dels companys usuaris dels menjadors, s'ha estat fent una protesta cada dijous del mes de maig que ha consistit en no fer consumicions als menjadors. Ara, l'Angi, que reclama l'anul·lació de l'acomiadament, està pendent de judici. Mesos enrere també va ser acomiadada de males maneres la Loli, una companya de l'empresa de neteja que fa el servei als platós del CPA., aprofitant el canvi en l'empresa concessionària del servei.

S'han lliurat a Mònica Terribas 746 firmes demanant que la retallada salarial del 5% als treballadors amb salaris baixos no impliqui una reducció de les seves cotitzacions a la Seguretat Social amb les que es fan els càlculs per a les pensions de jubilació, o d'invalidesa, per exemple. La CGT va proposar l'iniciativa al plenary del Comitè d'Empresa que la va desestimar per un sol vot de diferència i CC.OO. li hem donat suport. Ara, tal com es va comprometre, la Direcció ha de donar resposta a la Comissió negociadora i als promotors de la recollida de firmes sobre quines gestions s'estan fent per no cometre una doble injustícia amb els qui menys cobren.

Seguim lluitant contra la reforma laboral com ho vam fer amb la vaga general del 29 de setembre. Amb aquesta intenció, CC.OO. i UGT van lliurar la setmana passada més d'un milió de signatures al Congrés dels Diputats.

Una ILP (Iniciativa legislativa popular) és un instrument legal que permet que els ciutadans i ciutadanes de l'Estat espanyol, recollint signatures (un mínim de 500.000), proposin noves lleis o introdueixin modificacions en altres que ja estan en vigor. Ara el que toca és que sigui debatuda en seu parlamentària.

El Govern prepara una "Llei Òmnibus" amb la que vol reformar 80 lleis anteriors d'una tacada sense passar pel debat parlamentari. El propòsit principal de la llei és aprofundir en un canvi de model on els negocis primin per sobre dels drets socials i el medi ambient. Pel procediment escollit també és un exemple d'autoritarisme per part del Govern i de pèrdua de qualitat democràtica del país.

La privatització de l'ús de les instal·lacions sanitàries públiques, la privatització de l'explotació de l'aigua o la negació de l'assistència sanitària als immigrants empadronats fa menys de sis mesos s'inclouen en aquesta llei. Per no parlar de la desregulació total de l'habitatge públic, la supressió dels informes d'impacte ambiental de les indústries o la limitació del parc natural del Cap de Creus. És molt difícil justificar que aquestes mesures tinguin alguna cosa a veure amb la simplificació administrativa o amb l'estímul de l'economia.

Els treballadors estem pendents de l'aplicació de la retallada que es va acceptar en referèndum, que consisteix en una reducció del 5% sobre tots els conceptes salarials amb efectes retroactius a 1 de maig de 2011. A hores d'ara, no se sap quan la direcció l'aplicarà. La Comissió negociadora no té notícies del departament d'Economia de la Generalitat i la retallada no és legal aplicar-la fins que hi hagi un conveni signat. També hi ha d'haver un retorn del 2,3% anual, descomptat de la paga d'abril passat.

**Tot i més...
o menys**

Per
Maragda Gratallops

L'ANA ROSA ESTÀ CONTENTA

-Bon dia Rebeca, que no et trobes bé?
Fas unes ulleres que deu n'hi do!

-I tant que em trobo bé, el que passa es que aquest cap de setmana he anat a Madrid a una festa i encara no m'he recuperat!

-Caram noia, que hi tenies, un casament?

-No! Molt millor! Saps aquell noi d'espai que ara treballa a la productora de l'Anna Rosa Quintana? Doncs em va convidar, es veu que la seva cap està tant contenta que no para de fer festes a tort i a dret i li encanta que assisteixin catalans!

-Ah si? I com es això?

-Dona, imagina't, ara resulta que Tv3 no només li encarrega programes (aquell de les mones era seu), sinó que, a més a més, plega el competidor que li feia ombra al matí, a Catalunya. Ara que no hi serà el Cuní, ella està contentíssima!

-Això si que és un món de mones.....
Jo no m'ho podia creure que marxava. No trobes que ho hauria d'haver preguntat als espectadors amb allò de elsmatins.si/elsmatins.no ?

-O haver organitzat un referèndum.
T'imagines? a qui voleu al Cuní o a l'Om?.

-Ah, i tant, i a la Ràdio poden preguntar o el Fuentes o el Bassas?

-Ostres, no, que si no encertem la resposta que agrada a la Direcció igual ens fan un ERO, com volien fer a la ràdio pel referèndum de la retallada

-Doncs no era un ERO el que els hi feien, que es veu que porta molta paperassa. Si no donaven la resposta correcta, feien una llisteta i, plis-plas, un de cada déu al carrer.

-Ja que són tan democràtics, al menys podrien deixar-nos fer nominacions, com a Gran Hermano.

-Sí dona, i que els hi toqui a ells !.Encara prou que et deixen tornar a votar fins que surt el que ells volen. I tants cops com calgui.